

УДК 330.1

Владимир О.М., Паляниця В.А.

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

**СТАЛИЙ РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ – ЗАПОРУКА УСПІШНОГО
ВЕДЕННЯ ПІДПРИЄМНИЦТВА В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ**

Vladymyr O.

**SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF THE COUNTRY'S ECONOMY - BASIS OF
SUCCESSFUL ENTREPRENEURSHIP IN INTEGRATED TRANSFORMATIONS
CONDITIONS**

Особливістю сучасного світу є усестороння глобалізація, яка супроводжується зростаючою взаємозалежністю економік різних держав; зростаючою єдністю світового господарства; посиленням відкритості національних ринків; поглибленням міжнародного поділу і міжнародної кооперації праці.

Разом тим, очевидним є те, що від процесів глобалізації виграють передусім конкурентно сильні гравці – країни з високими показниками економічного розвитку та підприємства і організації із застосуванням інноваційних технологій ведення бізнесу.

На жаль, яскравим підтвердженням цьому є 26 річний досвід розбудови нашої країни. Безумовно, за весь період досягнути чимало здобутків та високих результатів у різних сферах суспільного життя. Але відсутність стратегічної програми розвитку країни не дозволяє досягнути синергетичного ефекту координації та узгодженості дій держави з різними установами, підприємствами, громадськістю. А причиною сучасної соціально-економічної кризи є не лише воєнний конфлікт, але й ряд управлінських рішень різних рівнів у різних сферах суспільного життя.

Сьогодні засвідчило, що недалекоглядні управлінські рішення не лише не дозволяють реалізувати численні реформи у різних сферах народного господарства, але й часто призводять до негативних наслідків – до суперечності інтересів та досягнення негативних результатів.

Такий стан справ не сприяє успішності ведення підприємницької діяльності. Вітчизняні підприємці діють у складних умовах, орієнтуючись на швидкі терміни окупності бізнесу та менше зацікавленості проявляють для розвитку крупного бізнесу, власне через невизначеність довгострокових перспектив розвитку економіки країни. Загальновідомо, що середовище для успішного ведення бізнесу складають економічні, політичні та правові умови. Вважаємо, що кожна з цих умов потребує вдосконалення та реформаций, але на умовах взаємоузгодження цілей та координації дій. В свою чергу це можливо при врахуванні усіх ресурсних можливостей країни, визначення її загальнонаціональних інтересів та стратегічно важливих векторів розвитку як на національному, так і на міжнародних ринках. Зрозуміло, що відсутність такого комплексного підходу до формування успішного бізнес-середовища не лише негативно відображається на умовах та результативності підприємницької діяльності на місцевому ринку, але й не сприяє зміцненню позицій України як стратегічно важливого партнера на зовнішніх ринках, а поглиблює фінансову залежність від міжнародних кредиторів та сировинну орієнтацію в експортній діяльності, що не відповідає національним інтересам.

Не маючи розробленої комплексної стратегічної програми загальнодержавного розвитку розвиток економіки країни відбувається невизначеним шляхом. Кожному економісту відомо, аби досягнути успіху у справі необхідно розробити бізнес-план. Це ж стосується і країни.

Відтак вважаємо за невідкладне, на основі проведення об'єктивної оцінки й

аналізу усіх стратегічно-важливих напрямів розвитку суспільного життя та діяльності суб'єктів господарювання, на основі реальних можливостей та потенціалу країни, з врахуванням національних інтересів, розробити таку програму стратегічного розвитку держави, яка б забезпечувала можливості сталого розвитку економіки країни та усіх її суб'єктів господарювання.

Згідно існуючих визначень та трактувань сталий розвиток – це такий розвиток, який задовольняє потреби сьогодення, але не ставить під загрозу здатність майбутніх поколінь задовольняти свої власні потреби [1]. І.Б. Дегтярьова, О. І. Мельник, Я. В. Романченко зазначають, що терміну «сталий розвиток» властива певна внутрішня суперечливість. Вона полягає в тому, що в одному понятті об'єднані два слова, що мають внутрішньо-протилежний смисловий зміст: «стійкість» припускає деяку стаціонарність стану, а «розвиток» можливий лише за умови постійного виведення системи з такого стану. Таким чином, сталий розвиток за своїм внутрішнім змістом передбачає перманентне відтворення так званого стану гомеостазу (динамічної рівноваги) з періодичною зміною його рівня, при якому б відбувалося постійне вирішення суперечностей між внутрішніми компонентами системи, і зміна параметрів біосфери не виходила за межі катастрофічних трансформацій.

Ми ж у своєму підході до розуміння сталого розвитку економіки країни пропонуємо визначити усі ті компоненти, які визначають особливості державотворення нашої країни та формування успішного бізнес-середовища у ній на засадах динамічної рівноваги та поступу.

Політика сталого розвитку економіки країни повинна розроблятися відповідно до її ресурсного потенціалу та можливостей, із врахуванням елементів економічної безпеки та повинна бути направленою на забезпечення сприятливих умов реалізації інтересів особистості, підприємництва, народного господарства на засадах довготривалої еволюції та із збереженням національної самобутності.

Складовими економічної безпеки країни згідно з «Методикою розрахунку рівня економічної безпеки України», затвердженою Міністерством економіки України, є: макроекономічна, фінансова, зовнішньоекономічна, інвестиційна, науково-технологічна, енергетична, виробнича, демографічна, соціальна, продовольча безпека [2].

Вважаємо за доцільне виокремити, також, культурно-освітню (соціогуманітарну, інформаційну та історико-політичну складову у формуванні загальної економічної безпеки країни.

Кожна із цих складових чинить неабиякий вплив на формування ефективного бізнес-середовища. Кожна із цих складових вимагає ґрунтовного вивчення та аналізу та вдосконалення. Але таке вдосконалення повинно відбуватись у зведенні до спільного знаменника – сталого розвитку економіки країни.

Список використаних джерел:

1. Дегтярьова І.Б. Економічні та фінансові інструменти забезпечення сталого регіонального розвитку: досвід ЄС / І.Б. Дегтярьова, О. І. Мельник, Я. В. Романченко // Mechanism of Economic Regulation, 2014, No 3. – Електронний ресурс. – Режим доступу: file:///C:/Temp/Mre_2014_3_4.pdf
2. Мандзіновська Х. О. Економічна безпека держави: сутність, складові елементи та проблеми забезпечення / Х. О. Мандзіновська // Наукові записки. – 2016. – 2 (53) – Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://nz.uad.lviv.ua/static/media/2-53/19.pdf>